et psone sufficienter prusu est puto q elimosinam recepta nō potest in p
pos usus quertere ꝗ teneť paupibꝫ elargiri Dicit enim iheronimus sup
illo uerbo Math xvii Stateē illū sumens da illis p mercede ut nō scā
dalizemus eos si q̄s objicē voluerit q̄modo Judas in loculo portabat pecu
niam quae d illa pecunia tributū nō est solutū Respondebimꝰ. qr ē pau
perū in usus suos quertere dns nephas putauit. nobisqz idē tribuit exem
plū ¶ Ad primū ergo est dicēdum. q in aliq̄ pt suppleri indigētia vmꝰ in
quo nō pt suppleri indigentia alterius vnde exquo liberaliter elimosina ē
buta est ex ncitate iuste retineť. ex cupiditate vo dāpnabiliter ¶ Ad ij.
est dicēdum. q acquirens beneficiū p simulacōem bonitatis vel sātatis ñ
teneť illud reddere. teneť tñ penitere de simulacōe. p quā iniuste acquisi
uit decipiēs ꝓferentē. nō tñ fuit error psone ꝗ qualitatis Sic recipiēs eli
mosinā sub ptextu paupertatis teneť de cupiditate penitere. nō tñ teneť ip
sam restituere ꝗ pauperibꝫ elargiri. ¶ Ad terciū est dicēdum. q nedū de
elimosina recepta ꝗ de ꝓpria substātia dūmō supfluū retineat defrauda
tur paup. vnde neutrū pt retineri sine pcto

Questio lxxiij. de cōcessione

DEinde cōsiderādum de ꝓcessione Circa qd̄ querūtur q̄nqz Primo
Vtrū ꝓp sine pcto possit cōcedere in casu fieri vsuras Secūdo Vtrū
ꝓp sine peccato possit cōcedere fieri vsuras cū infidelibꝫ et pub
licis hostibus ecclesie. Tercio Vtrū ꝓp sine pcto possit alicui cōcedere deci
mas laycorꝫ. Quarto Vtrū ꝓp possit sine pcto regi frācie vel alteri p̄ncipi
cōcedere dcās clericorꝫ. Quinto Vtrū ꝓp sine peccato possit dcās ecclesia
rū sibipsi cōcedere in ꝓpriū vsū

HO. j. sic pcedit Videť enim q ꝓp sine peccato possit cōcedere fieri vsu
ras Scribit enim ex de vsuris c. salubter. Q licet marito reddere fruc
tus rerū obligatarū sibi p dote a socero in sortē nō cōputare. et ibidē c. qāq̄s
tus. haberť q licet dno feudi res feudales in pignus accipere. nec tenetur
fructꝰ cōputare i sortē ¶ Q iuste exigit ab hoīe illd ad qd volūtarie se obli
gat. Cū ergo debitor volūtarie obliget se ad vsurā. iuste exigit ab eo sine
peccato ¶ Q licet in causa ncitatis furari. ergo multo magis in cā ncitā
tis licet ad vsurā mutuare ¶ Q vsura est quicqd vltra sortē recipit. sicut
scribit xiiij. q. iij. Quicqd sorti accidit vsura est Hz scribit ex de vsuris c. in
ciuitate tua. q si quis emit merces tpe quo nō nisi q̄nqz libras valent et
pmittit se illis a quibꝫ illas merces accipit sex libras statuto termino so
lutū nō facit ꝓtractū vsurarū. q̄uis pcm incurrat. dispensat ergo ꝓp i
causa q vsura fiat ¶ In ꝓtraciū est qr ꝓp nō pt dispensare in eo qd est di
uina lege ꝓhibitū. ꝗ scribit ezechi. xviij. Qui ad vsurā nō cōmodauerit vi
ta viuet et nō morieť ¶ R. dicendū. q in vsura duo possumꝰ intelligē Pmo

ipsam suphabūdāciam q̃ requirit vltra datū·q̃cqd̃ em̃ sup̃ datū exigit v
sura est vt dicit·xiij·q·iiij·c·putauit Sedo causam p qua talis suphabū
dancia dat·Nā dat p usu pecunie mutuate cū vsura ꝑm ethymologiā no
minis dicat q̃ vsus eius vtroq; aūt modo vsura ꝛtinet iniq̃tatē vt in ipa
nullo modo possit fieri sine peccato dispēsacio Primo nāq; ꝛtinet iniq̃tatē
ex pte rei que dat q̃ iniquū est vt ad quem nullo modo ptinet rei pericul;
ad ipm ptineat lucrū Sedo ex pte vsus p quo dat ꝛtinet iniq̃tatem·quia
iniquū est vt p vsu rei mee exigat a me pciū Planū est aūt q̃ vtrumq;
cōcurrit in cōtractu vsurario Nā vsura cōsistit ꝓprie circa mutuū· In mu
tuo vo plene trāsfert dominiū rei quo ad ꝓprietatē et totum periculū ptinet
ad debitorē· ad ipm ergo dz ptinere emolimētum quia vero trāsfert domi
niū quo ad vsum·ergo p vsu rei sue nō debet ab eo exigi pciū Omnis ergo
ꝛtractus vsurarius est peccatum nec pt in eo fiei dispēsacio ¶ Ad primū
ergo est dicendū q̃ in illo casu nō est ꝛtractus vsurarius quāuis sit aliq̃d
sile contractui vsurario quia nō accipit suphabūdancia p vsu pecunie ꝗ
p alia causa racōnabili Nam marit? accipit fruct? rex p dote sibi obliga
tax vnde nō tenet cōputare in sortem ꝓter onera matrimonij q̃ sustinet
Similit dūs feudi accipit fruct? rex feudaliū sibi obligatax nec tenetur
in sortem computare ꝓter debita ꝑuicia feudi que in eo tempore nō percipit
¶ Ad ij·est dicendū q̃ nō omne ad qd̃ q̃s volūtarie se obligat iuste ab eo
exigit nisi obligatio sit legittima Obligatio vero q̃ debitor indigens se obli
gat creditori ad soluēdas vsuras q̃uis sit legittima ex pte debitoris·non
tamen est legittima ex pte creditoris·cū sit ꝓhibita et contra naturam rei
¶ Ad terciū est dicendū q̃ sicut in casu necessitatis licet accipere rē alienā
per actū qui nō ē furtum·ꝗ est similis furto sic puto q̃ i casu necessitatis
posse pecuniā mutuare vt p suphabūdancia daretur michi panis si aliter
habere non possem nec tamen proprie dicenda esset vsura q̃uis esset vsu
re similis·quia illud quod p superhabundanciam acciperem nō esset alie
num sed michi debitum in casu necessitatis· ¶ Ad quartum ē dicendum
q̃ decretalis illa intelligit nō esse contractum vsurarium si illud quod su
perhabundanter accipitur referatur ad ipsius rei vendicionem Sed si re
feratur ad precij soluendi expectacionem nō de pecunia solue nda tempo
re futuro quo emptorem expectat precium recipiat manifeste vsura com
mittitur·

Ad Sedm sic predit·videt em̃ q̃ ꝓ sine peccato possit concedere vsu
ras fieri cum infidelibus et publicis hostibus ecclesie· Scribitur em̃
xxiij·q·iiij·auctoritate Ambro·c·ab illo Cū ibi est ius vsure vbi est belli q̃
cui iure inferuntur arma illi legitime auferūtur vsure Sed contra in
fideles a hostes publicos hō hz iustū bellū·ergo iuste ab eis auferūt vsure

¶ Ꝑ papa potest procedere vt ab hostibus et rebellibus ecclesie rapiantur
bona temporalia Dz scribit auctoritate aug. xiiij. q. iiij. Non minus crudelis est
qui pauperem trucidat fenore q̃ qui diuiti aliq̃ rapit. Et ibidem subdit auctoritate
amb. Rapina facit qui vsuram accipit ¶ Ꝑ magis peccatum est occidere q̃ ad vsu
ram accommodare. Sz licet occidere publices hostes. ergo licet ab eis vsu
ras exigere ¶ In contrario est qd scribit ex de vsuris c. sup eo vero Cum vsura
rum crimen vtriusq; pagina detestet sup hoc aliquam dispensationem posse fieri non
videmus. ¶ R. dicendum q̃ questio est dubia propter illud c. ambro. qd ponitur
xiiij. q. iiij. qd quidem aliqui ad literam dicunt esse intelligendum. puta q̃ licitum sit laicis quibus licitum est bellare et arma portare ex precepto superioris
ab hostibus vsuras exigere. non tamen ex cupiditate sz zelo caritatis vt sic ma
cerentur vsuris qui non possunt domari armis quatenus desistant hostes a pseca
tores esse Dñi nec exigende sunt vsure ab eis nisi q̃diu hostes sunt. pbant autem
istud qr exq̃ iudicit contra eos iustum bellum auctoritate ppe vel imperatoris iuste
possumus eos occidere et oia bona eorum auferre a nra facere iure belli sicut
scribit xxiij. q. v. c. dicat aliqs Nec refert vel manifeste vel occulte per
insidias hostes deuincantur. qr nichil ad iusticiam interest siue apte siue ex
insidijs aliqs pugnet. Iuste ei vt dicit aug. in bello insidijs non vtitur pt. a simili ergo vt di. iuste ab hostibus possunt exigi vsure et quecumq; alia grauamina eis inferre Dz istud contra non tenetur. qr in vsura nunq̃ legit facta esse
dispensatio in aliq̃ casu et satis conuenienter. qr tale peccatum non solum est culpa propter nocumentum qd infert verumetiam qd est contra naturam rei. sicut dictum est supra Similiter occisio et rapina et alia grauamina que inferuntur hostibus auctoritate superioris inferuntur eis inuitis non per contractionem amicicie. Contractus autem vsurarius fit voluntarie Dñ sicut licitum est cum hostibus familiariter conuersari et contractus cum eis facere ymo pena capitali sm leges debet puniri qui hostem decipit. sic non est licitum cum eis contractus vsurarios facere. Unde puto q̃ non cadit dispensatio q̃ cum hostibus vel infidelibus pp concedat fieri vsuras ¶ Ad j. est dicendum. q̃ ad dicta ambro. tripliciter respondetur. Primo q̃ ipse appellat vsuram quantamcumq; grauem extorsionem que possit fieri in nimia pensione domorum vel in locatione prediorum quibus grauamina inmiscent infideles et heretici p fideles grauati quinq; conuertuntur Secundo q̃ illud capitulum non fuit ambro. sed falso modo dictis eius est insertum. Tercio q̃ ambro non loquit ibi assertiue sz recitatiue. Recitat enim ibi permissionem factam iudeis quibus fuit permissum cum illis posse fenorari ad euitationem maioris mali contra quos iustum bellum poterant habere ¶ Ad secundum est dicendum. q̃ q̃uis vsura dicatur esse rapina interpretatiue. quia iuste retineri non potest. sicut nec rapina. non tamen est vere rapina. quia non auferitur inuito domino sicut rapina

Ad terciū est dicendū q̃ q̃uis occidere maius peccatū sit in genere q̃ fe
nerari·eo q occidere importat nocumētū in psona ꝓpria vsura vero in reb
q̃bz psona sustentat ita q rōne effectus maiꝰ peccatū ē ꝗ formaliter in se
maius peccatū ē vsura cū ipportat deformitatē i natura rei· vnde sic ipportat
secū semp suā maliciā et nūq̃ potest bene fieri·

Ad terciū sic pcedit videt em q ꝑp sine peccato alicui nō possit cōce
dere decimas laicorꝫ· qꝫ laici sūt sub ptāte regū et pīcipū secularī
u·eis ergo iuitis ꝑp nō possit concedere· qꝫ tūc essz furtū·in quo ꝑp dispēsare
nō potest ¶ ꝑ diuturna consuetudo obtinet vicē legis ꝗ in aliq̃bus regnis
raro vel nūq̃ fuit cōsuetudo q ꝑp cōcederet decimā laicorꝫ alicui· iā ergo p
scriptio facta ē vt talis cōcessio de iure fieri nō possit· ¶ Hugo dicit·ij·li
bro de sacramētis q bona temporalia si qua sunt a regibus et laicis conces
sa ecclesie nūq̃ sic elongātur a dominio terrene ptātis q si racio postula
uerit p eis nō deseratur eis patrocinīū et obsequiū· ¶ In ꝫtrariū est quia
qui potest maius potest minꝰ Sz ꝑp potest ꝫpellere omnes laicos reges et
principes a eorꝫ subditos ad seruiendū ecclesie i casu necessitatis·pro vtili
tate ergo ecclesie potest decimas eorꝫ concedere cui vult ¶ R·dicēdū q ius
naturale omnia facit cōmunia in necessitate vbi em appriatio rerum nō
stat cū conseruatione nature in tali casu qd est ꝓprium fit cōmune Ius ve
ro diuinū facit omnia ꝫmunia ex caritate p reuerēcia diuini cultus Scri
bitur em· i· Esdre·iij·q p edificatione templi domini singuli dederūt pecu
nias lathomis et cemētarijs Cibum q̃z potum et oleū· Et ij· Esdre·iiij·scri
bitur q dederūt pecuniā lapidarijs et fabris a potū a pabula cū gaudio at
vnusquisqz cū vna manu tenebat gladiū et cū alia faciebat opus Sz ius
ciuile facit oia cōmunia p reipublice vtilitate vñ scribit·i·machab·viij·de
romanis q oēs obediebant vni a nō erat inuidia neqz zelus inter eos ad re
publicā pmouendā Ius ergo naturale ꝓpria facit cōmunia in necessitate
Ius vero diuinū ex caritate·a ius ciuile ex reipublice vtilitate Planū ē aūt
q papa ē oīs iuris inter pres et ordinator tūq̃ architector in tota ecclīastica
iherarchia vice xpi vñ quolibz iure potest cū sube causa racionabili deāas
oīm laicorꝫ nō solū subditorꝫ verūtamen a regum principū et dñorꝫ recipere et
cōcedere p ecclie vtilitate ac eos si noluerint dare cōpellere ¶ Ad primū er
go est dicendū q ꝫuenient ē vt papa cū sube causa ad recipendū decimas
laicorū et reges et principes ꝑmo requirat quatenus ab eorꝫ subditis ta
les decimas exigant pro vtilitate ecclie Quod si vrgente necessitate facere
ꝫtempnerēt iuste vtrosqz posset sua auctoritate ꝫpellere a p tali cōtumacia bo
nos honorare a pterues deponere· ¶ Ad scdm est dicendū q ius pape nū
q̃ prescribitur Quānis ergo nō sit cōsuetudo dictas decimas a laicis pete
re qꝫ nec sūt petende nisi imminente ecclie necessitate · ius tū petēdi in casu

semp̃ residet penes ecclesiam ¶ Ad terciu est dicendum q̃ hugo vult pa
trocinii et obsequiū impendendum esse dantibus tpalia ecclesie nō in domi
nij recognicōem · s̃ in eorū subuentionē et grāruactionē · et sicut g̃tis sunt
recipiēde ita g̃tis sūt erogande

Huiusmodi sic p̃ediatur Videtur enim q̃ ꝑ sine p̃cio nō possit regi francie
vel alteri p̃ncipi cōcedere decimas clericorū · q̃ nūq̃ minores recipiunt
decimas a maioribus Unde abrahā minor melchisedech ꝓbatur · q̃ sibi de
dit decimas vt p̃bat apl̃s ad heb · vij · Sed clerici et sacerdotes sūt maiores
regibus et p̃ncipibus vt scribit̃ xc vi · di · c · quis dubitet · ¶ P̃scribit̃ Nui ·
x viij · q̃ filijs leui cōcesse sūt decime · s̃ loco illorū sucedūt clerici · Cōuenit er
go eis decimas recipere et nō dare ¶ P̃ decime nō sūt ꝓcesse nisi p̃ ministrorū sus
tentatione et sacrificiorū oblacōe · s̃ p̃ nulla istarū causarū regibus et p̃nci
pibus ꝓcedunt decime ¶ In ꝓtrarium est ecclie cōsuetudo q̃ q̃si sp̃ decimas eccl̃i
arū cōferit regi francie et multis alijs p̃ncipibus ¶ Ad · dicēdum · q̃ in cōcessi
one decimarū tria possūt cōsiderari · Primo cui quare cōcedit̃ Secūdo auctor
itas cōcedēdi · Tercio res q̃ cōcedit̃ Triplici ūt cū in lege moysi inuenimus
decimas fuisse cōcessas Primo ꝓter ministrorū ecclie sustentationē · cristo mā
dante sūt decime Nui · x viij · Secūdo ꝓter sacrificiorū oblationē · Tercio ꝓ
ter pauperū et hospitū receptionē · cristo mā decime p̃cepte sūt Deutro · xiiij
vii ex hoc venit forte ordinatio ecclie vt de stipēdijs ecclie tres dīcāt fieri por
tiones sicut pz · xij · q · ij · c · mor̃ est Vna p̃ ministris ecclie sustentādis Ali
a p̃ ecclijs reparādis Tercia p̃ pauperibus et peregrinis recipiēdis Auctoritas
vero cōcedēdi decimas ecclesiarū nō residet n̄ in ꝑ · q̃ ius accipiendi decimas spi
rale quid est · Cōsequit̃ eā debitū quo ministri ecclie seminātes spīalia pos
sūt tpalia recipere ꝑm dictū apl̃i · ad Chor · ix · vnde sicut ius recipiēdi de
cimas ptinet solū ad clericos et hōnes curā aiarū · sic ius cōcedendi decimas
nō habet nisi ille qui est clericorū et ecclesiarū pastor et rector Sed res que
nomine decimarū dant̃ cū sint corporales possunt cedere in vsū quorūcum
q̃ clericorū et laicorū · potest ergo ꝑ decimas ecclesiarū concedere regibus
et p̃ncipibus · s̃ nō nisi p̃ vtilitate ecclie ꝑm aliquē triū modorū supposito
nec ius petēdi decimas vniuersaliter potest eis cōcedere · sicut nō potest fa
cere q̃ auctoritas pōtificalis subiciat̃ potestati regali ¶ Ad · j · ergo est di
cēdum q̃ laicis nō ꝓcedūt decime in recognitionē alicuius p̃fectōis vel
dominij recipiendi ab eis ꝑm quē modū minor dat decimas maiori Sed cōce
dunt̃ eis res tēporales in administracōem p̃ vtilitate ecclie ¶ Ad ij est dicē
dum · q̃ clericis cōuenit ius petēdi decimas · s̃ causa p̃ qua cōcedunt̃ p̃t cō
petere clericis et laicis ¶ Ad terciū est dicēdum · q̃ sine p̃cio ꝑ nō potest
cōcedere regi francie vel alicui p̃ncipi decimas eccl̃iarū vt cōuertūt in ꝓprios vsus
Sed solū p̃ euidēte necessitate ecclesie · vnde nō debet ꝑ faciliter semper

petitionibz regum annuere cum sint quandoqz magis abusiones q̃ petitiones. Nõ est em̃ nouũ q̃ pp et alij plati ecclie sũt imustis petitõibz regũ a pncipũ pulsati et freqnter iniurijs et ptũelijs quassati. Dicit em̃ bnar. de quodã rege frãcie noie loduicus q̃ ex eius ĩguibz ptumelijs et iniurijs pisi ensis epi inocẽcia fuit pulsata ꝗ nõ q̃ssata. qr dñs suppofuit manũ suã et senonẽsis sui metropolitani constantiã conatus ẽ pcutere et metropolitano, qd absit abiecto facile, put vellet crassare in suffraganeos q̃ meito vt dr erat alter herodes nõ iã xp̃m in cunabilis hñs suspectũ ꝗ in ecclijs inuidebat exaltatũ

Ad v. sic pcedit. Videt em̃ q̃ pp nõ possz decãas ecclarũ sibijpsi pcedere in pprũ vsũ sine pcto. Scribit ex de deci. nouũ genus exactionis ẽ vt clerici a clericis decãas exigãt. cũ nusq̃ in lege dñi hoc legamus. pp ãt est sũmus clericorũ. nõ dz ergo clericorũ decãas recipe. ¶ p̃ pp hz certos reditus de ĩris ecclie in quibz hz ĩmediatã administracõez. nõ dz ergo ecclarũ decãas in vsũ pprũ pcutere. ¶ p̃ res cões nullo dz sibi appropare. ꝗ ẽs ecclie cões sũt vt scribit xij. q. i. c. res. nõ dz ergo pp eas in pprios vsus pcuertere. ¶ In ctrarium est qd scribit nũi. xviij. q̃ leuiti sũmo sacerdoti soluebãt decimã decãe ex mãdato dñi. eadẽ ergo rõe de decãa ecclarũ soluenda ẽ decima ppe q̃ ẽ sũmus sacerdos. ¶ R. dicẽdum. q̃ sicut dr aug9. venenũ caritatis ẽ cupiditas q̃ q̃to magis auget tãto caritas magis exãguit. Vnde saluator hũani gnis videns q̃ p̃sentis seculi amatores diuicias pnicioſe appetebãt paup eẽ voluit. tãto ergo pp magis tenet venenũ cupiditatis exemplarit in tota ecclia exẽminare q̃to magis ipse p̃ ceteris alijs tenet xpi vestigia imitari. de q̃ dr ihero. matij. xiij q̃ de pcuma sibi a xpifidelibz oblata noluit tributa soluere. qr nephas putauit ẽs paupm in pprios vsus pcutere. Est em̃ pp tamq̃ qddaz speculũ ante oculos oim fideliũ sup̃ positũ in q̃ si qd absit aliqd signũ cupiditatis auaricie denotet fiũt cupidi cupidiores a tonor ecclasticorũ inuasores ac decãarũ a tonor ecclie petitores. pt ergo pp decimas ecclarũ recipe et in pprios vsus pcutere qñ indiget. alit vt puto nõ dz vti tali ptãte vt dicat simul cũ apl'o. i. chor. ix. Nolum9 vti hac potestate. ꝗ oia sustinem9ne qd offẽdiculũ demus euãgelio xpi. ¶ Ad pmũ ergo est dcẽdum q̃ illa decre. intelligit vt clerici de dotibz ecclie decãas ecclie alteri nõ psoluãt. ꝗ de alijs suis tonis patrõmalibz et p̃dijs soluere cõpellunt pmo de illis sibijpsi clericis tenet decãas solue. Vel intelligit de decimis psonalibz a quibz clerici sunt exempti. ¶ Ad secũdum est dicendũ. q̃ illi redditus q̃ dozz pp̃e nõ sufficiũt vnde ad pudẽdum sibi et familie ac alijs cõdiciõibz ad eius digmitatẽ spectãtibus potest licite tales decãas recipe pro pauperũ vo subuencõe a ecclesie pmocõe dubiũ nõ est quin pp possit vltra q̃ decãas ab ecclesia exigẽ. cũ ipse sit oim verũ ecclesiasticorũ dominus

Ad tertiū est dicendum· q̄ sicut se hz psona priuata ad psonam pnb
licā· sic bona ppria ad bona cōia· vnde sicut pp ē psona publica sic bō ecclie
q̄ cōia sūt sibi efficiunt ppria

Questio lxxiiij· de cōmissione

Ulterius ꝓsiderandū est de cōmissiōe Circa qd̄ querūtur q̄tuor
Primo vtrū pp possit ꝓmittere totū officiū ꝑple simplici clerico vel
laico· Secūdo vtrū pp possit cōmittere totū officiū epāle simplici
sacerdoti· Tertio vtrū pp possit cōmittere totū officiū clericale simplici lai
co· Quarto vtrū pp possit cōmittere simoniam

Ad primū sic pcedit· Videt̄ em q̄ pp nō possit totū officiū ꝑple ꝓmittere
simplici clerico vel laico· qr quicqd ē singularit̄ vni cōmissū nō pt cō
mitti pluribz· sz officiū ꝑple singularit̄ fuit ꝓmissū petro in psona oīm sum
moꝝ pōtificū mat̄h· x vi· Tibi dabo claues· nō pt ergo pluribz ꝓmitti Pē
qd ē imediate a xpo nō pt ab hoīe alteri cōmitti Sz officiū ꝑple imediate
fuit a xpo petro collatū· ergo nō pt p pp̄m alteri ꝓmitti Pē pp figurat q̄
ē p moysen· sicut supdictū fuit Sz exo· x viij· scribit· q̄ illi quibz moyses
officiū suū cōmisit grauia et maiora opa ad ipsū moysen semp̄ referebāt
faciliora tantūmō iudicātes Negociū ergo fidei· qd ē magis graue ⁊ ardu
um negociū qd in ecclia esse possit pp nō possz cōmittere sz sp̄ esset ad ipsū re
ferēdum In ꝓtrariū est qr officiū ꝑple inq̄ntū pp est solū iurisdcōem im
portat· sz oīs ptās iurisdcōis cōmitti pt Ꝛ· dicēdum· q̄ officiū ꝑple tria ī
portare videt̄· Primo canonicā elcōem· pp em vt pp ē nō pt esse nisi p elcōem
Inq̄ntū vo ē sacerdos vel eps pt esse p cōsecracōem Secdo imediatā ad mi
nistrationē Solēem pp vt pp ē loco xi in toto orbe hz oīm epaliū et spūa
liū imediatā administrationē· Tertio ꝓmissā iurisdictionē· qr iurisdictio
nē quā hz p elcōem vel p imediatā administrationē pt alicui ꝓmittere· Nō
em pt ꝓmittere q̄ aliqs officiū ꝑple habeat p electionē ipso existēte pp et
nō renūciare pptui· nec pt ꝓmittere q̄ aliqs habeat officiū ꝑple p imedia
tā administrationē sicut ipse hz Sz tertio mō per ꝓmissam iurisdictionē
puto q̄ quicqd iurisdcōis est in pp ipse pt ꝓmittere· Nā si pp hret archi
diaconū cui ꝓmitteret potestatē thezauros ⁊ redditus ecclie recipiendi et
dispēsandi sicut sixtus cōmisit beato laurēcio· Et si hret cācellariū cui ꝓ
mitteret potestatem beneficia ecclesiastica et prebendas omnes ecclesie
conferendi et distribuendi· Et si haberet auditorē cui committeret potes
tatem questiones omnes decidendi et determinandi· Planum est q̄ to
tum officiū papale importans commissam iurisdictionem esset alteri com
missum Ad ꝓ· ergo est dicendum· q̄ officium papale singulariter vni
cōmittitur quātum ad canonicam electionē· quia nō potest esse nisi vnus